

тиде кѣмъ отдалеченный брѣгъ на море-то, и на мѣри ладіж-тѣ, въ кож-то слѣдъ много противленіе быде приеть.

Въ Шотландіж като го оставихъ на брѣгъ-тѣ, той ся принуди двадесеть-седемь дни да пжтува прѣзъ пустынь тѣ до гдѣ-то е стигналь въ отечество-то си. Слѣдъ три години той пакъ падналь въ ржцѣ-тѣ на морскы разбойници, нѣ само за два мѣсеца. Отъ сега той управи вървежь-тѣ си кѣмъ странж-тѣ на негово-то робство, за да проповѣд-ва тамъ Евангеліе-то. Веднѣжь той видѣ въ снѣ единъ челоувѣкъ отъ Ирландіж, кой-то му донесе едно голѣмо число писма. Върху едно отъ тѣзи писма было написано: «Гласъ-тѣ на Ирландци-тѣ;» и кога-то той четеше, струваше му ся чечюва выкъ-тѣ на жители-тѣ въ горж-тѣ Фокултъ, кои-то съ высокъ гласъ выкахъ: «Умоляваме тя, дойди насамъ, и живѣй пакъ помежду ни!» Върху това той ся расплака, не може да чете вече, и ся събуди отъ снѣ-тѣ си. Отъ сега нищо не можеше да го въспрѣ, и въ 431 год. той ся прѣсели въ Ирландіж. Той прѣминъ този островъ кѣмъ всякъ странж, съ тимпанъ-тѣ събра на отворено поле голѣмо число челоувѣци и проповѣд-ваше имъ просто слово-то за распятаго Исуса, тѣй щото произведе въ суровы-тѣ жестоки сѣрд-ца едно силно впечатленіе. Тукъ-тамѣ той основа училища и свѣсти незнаѣщи-тѣ жители на острова съ слово-то Божіе. Той покрѣсти краліе въ Дублинъ и Мюнстеръ, и седемь-тѣхъ сынове на